

[Finansministeren.]

forslag hører hjemme i finansudvalget. Det er jeg fuldkommen enig med det ærede medlem i. Vi har i ministerierne gjort, hvad vi kunne, for at spare, hvor det var rimeligt. Jeg går ud fra, at det, der nu må gøres, er, at også finansudvalget gør, hvad det kan for at finde frem til fornuftige besparelsesforslag. Og dér har jeg peget på, at jeg mener ikke, at de besparelser, man kan finde frem til, vil kunne ændre den økonomiske politik herhjemme. Netop på den baggrund vil jeg sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, når han nu er presset til at skulle sige lidt om, hvad man kunne tænke sig af virkelige besparelser, besparelser, der betyder noget, blot den bemærkning: ja men er det ikke den højtærede finansminister, der skal komme med forsløg! Jeg tror ikke, det er muligt at finde besparelser, der kan gennemføres med rimelighed over for befolkningen, der kan betyde, at statens samlede udgifter virkelig går ned.

Når forholdet ligger sådan, synes jeg ikke, det er helt regulært, at man søger at føre en agitation mod de stigende skatter bare på det, at man over for befolkningen vil gøre sig til repræsentant for dem, der virkelig vil spare i modsætning til den regering og den minister, der sidder, for sådan er forholdet ikke. Det ærede medlem søger her at påpege, at hans parti netop er kommet med besparelsesforslag. Må jeg spørge det ærede medlem: er det VK-planen, som det ærede medlem nu tænker på? Er det VK-planen, som jeg mente ikke mere var aktuel, som det ærede medlem igen vil konkretisere og gøre aktuel?

(Kort bemærkning).

Damsgaard: Må jeg have lov til at sige til det ærede medlem hr. Skråpenborg-Nielsen, at sådan som det ærede medlem i dag udlagde teksten med hensyn til den private opsparing, at det gjaldt om, at regeringen førte en politik, så pengenes værdi ikke forringedes, er jeg enig med det ærede medlem, men så vidt jeg erindrer, var det ikke helt den tale, der blev holdt i går. Tager jeg fejl, så beklager jeg.

Den højtærede minister følte sig ligesom en lille smule irriteret over, at jeg havde

nævnt, at der kunne være mulighed for besparelser på det kæmpebudget, ministeren har forelagt. Ministeren slog sig for brystet, i hvert fald billedlig talt, og sagde: vi har i ministerierne gjort, hvad vi kunne, og her er resultatet. Så har I ikke kunnet ret meget i dette ministerium, for resultatet er jo blevet, at budgettet er steget fra 6,7 til 8,2 milliarder kroner, når vi sammenligner sidste år med i år. Det er en stigning på 1½ milliard kroner eller næsten en fjerdedel. Det er ingen form for besparelse. Om vi kan fremkomme med store besparelsesforslag, det skal vise sig i finansudvalget, men jeg gør endnu en gang opmærksom på, at vi fra venstres side sammen med de konservative i de sidste to år gang på gang har fremlagt besparelsesforslag for de offentlige udgifter. Det kan ikke være den højtærede minister ukendt.

Holger Eriksen: Jeg har set bladmeddelelser om hel eller delvis nedlægning af visse af hærens fabriksvirksomheder, meddelelser, der bygger på beretninger fra forvaltningskommissionen. Jeg kender ikke disse beretninger og kan for så vidt ikke udtale mig om deres indhold. Jeg kan blot i almindelighed anføre, at man naturligvis ikke skal opretholde tabgivende virksomheder, hvis man i øvrigt har sørget for modernisering og rationalisering, og hvis man har en begrundet formodning om i fremtiden at kunne købe varerne billigere fra private forretningsdrivere, men at det alligevel er min opfattelse, at man skal være meget varsom med nedlæggelse, hvis man ikke er helt sikker på, at de nævnte forudsætninger er til stede. Navnlig når det drejer sig om ammunition, er der vel kun et par virksomheder, man kan henvende sig til, og det er vel muligt, at de kontrolleres af den samme kapitalgruppe. Selv om der kan indkaldes tilbud fra udlandet, vil det være meget betænkeligt at være afhængig af et enkelt firma, bl. a. ud fra det synspunkt, at der altid har været gode penge i at lave krigsmateriel, og at rustningskapitalen aldrig har lagt dæmper på sin grådighed. Der er vel også et hensyn at tage til det personale, der i lang tid har været beskæftiget i hærens og flådens virksomheder.

Der er et andet og betydelig større pro-